

۰۴ در برخی از ساختمان‌های منطقه برای استفاده معلولان، رمپ ساخته شده است، از جمله ساختمان بانکی در خیابان طبرسی؛ البته همراهان ما به صورت عملی اثبات می‌کنند که این رمپ به دلیل شیب تند و عرض کم، کارایی چندانی ندارد. هیچ فردی با ویلچر امکان عبور از این رمپ را ندارد، در حالی که عرض زیاد پله‌ها، بهترین فضا را برای تعبیه رمپ داشت و در آنجا می‌شد با میله‌های محافظ، امنیت بیشتری را برای ویلچر نشینان و مادرانی که کالسکه کودک به همراه دارند تأمین کرد.

۰۵ باتوجه به بافت قدیمی و عرض کم معابر در محله طبرسی و همچنین حضور انبوه زائران و مجاوران، شاهد تردد گاه به گاه گاری‌های بارکش نیز در این معابر هستیم؛ این یعنی محدود کردن فضای عبور، یعنی به کناره رفتن، در چنین شرایطی چه خوب است که با پوشاندن باغچه‌های راسته این خیابان با استفاده از سازه‌های فلزی هم بر فضای عبور یا استفاده عابران پیاده بیفزاییم، هم خطر سقوط معلولان و روشن دلان را در جوی‌های آب و باغچه‌های حاشیه پیاده رو مرتفع کنیم.

۰۶ ایجاد معبر برای تردد ویلچر و حتی گاری‌های بارکش در مسیرهای فرعی محلات قدیمی «طبرسی» فکر خوبی است، اما بهتر است با نصب نرده محافظ بر ایمنی این رمپ‌ها هم افزوده شود تا خدایی نکرده مشکلی برای معلولانی که از این مسیر تردد می‌کنند پیش نیاید؛ مثل رمپی که ابتدای این کوچه آماده شده است.

۰۷ همان طور که گفته شد ایجاد رمپ، اقدامی مناسب و پسندیده است، مشروط به اینکه استانداردها و اصول ایمنی در آن لحاظ شده باشد. رمپ‌هایی که در مسیر ورود و خروج بازار زیرگذر «طبرسی» جانمایی شده است، متأسفانه سازه محافظی ندارند تا فرد معلول در صورت برهم خوردن تعادلش، بتواند با کمک آن خود را کنترل کند.

۰۸ استفاده از امکانات و خدمات عمومی، حق همه شهروندان است. معلولان هم باید بتوانند از این امکانات استفاده کنند. این در حالی است که شما به ندرت می‌بینید که این امکانات در ارتفاع پایین و در دسترس افراد ویلچر نشین یا کوتاه قامت‌ان باشد. نمونه‌اش کیوسک‌های تلفن عمومی دور میدان «طبرسی» و همچنین عابر بانک‌های سمت چپ این خیابان است.

فاطمه سیرجانی - بیست و سوم مهر مصادف بود با روز «عصای سفید»؛ همین مناسبت، پهنه‌ای شد برای زیر ذره بین بردن یکی از مسیرهای منتهی به حرم که نابینایان زیادی از آن استفاده می‌کنند: خیابان «طبرسی». حقیقت این است که مشکلات این قشر، گریبان گیر اقشار دیگری همچون معلولان و سالمندان نیز هست. باین حساب ما مشکلی را زیر ذره بین برده‌ایم که نه تنها شاید حدود ۳۰ هزار روشن دل، ۳۷ هزار معلول، ۱۴۰ هزار سالمند مشهودی با آن مواجه شوند بلکه ممکن است به دلیل حضور زائران بسیاری در منطقه ثامن، جمعیت زیادی از زائران روشن دل، معلول و سالمند غیر مشهودی نیز با آن رویه‌رو شوند. با این پیش فرض، هم زمان با روز «عصای سفید» یکی از روشن دلان و یکی از معلولان ویلچر نشین شهرمان را به خیابان طبرسی بردیم تا مسیر چهارراه مقدم تا حرم و برعکس را طی کنند و از مشکلات سر راهشان بگویند. در این تجربه، زوجی از اهالی منطقه نیز با کالسکه کودک خود حضور یافتند تا وجه دیگری از مشکلات این مسیر را به ما نشان دهند. امیدواریم انتقال و انعکاس تجربیات این عزیزان که در ادامه می‌آید، تلنگری باشد به مسئولان دست‌اندر کار تا بر سرعت اجرای طرح‌های بهسازی و مناسب سازی معابر منطقه بیفزایند، چرا که طرح پایلوت «جامعه جهانی ایمن» در منطقه ثامن است و نه جای دیگری.

۰۱ یکی از خواسته‌های مهم جامعه معلولان و روشن دلان، تردد در شهر بدون نیاز به دست گیری و کمک فردی دیگر است؛ در واقع در جامعه، باید زیرساخت‌ها و بستر مناسب برای معلولان و نابینایان به گونه‌ای فراهم باشد که آن‌ها بدون نیاز به کمک دیگران بتوانند به راحتی در شهر تردد کنند. چیزی که تجربه عملی ما نشان می‌دهد این کار در خیابان‌های اطراف حرم محال است.

۰۲ یکی از کارهای خوب شهرداری منطقه ثامن که برای رفاه حال زائران و مسافران صورت گرفته است، جانمایی آبخوری‌ها در نقاط مختلف منطقه است، اما چه خوب است که در اجرای این طرح، ویلچر نشینان و افرادی که به طور ژنتیکی قامت کوتاهی دارند نیز دیده شوند. دوستی تعریف می‌کرد کشورهای پیشرفته در جانمایی آبخوری‌ها، سه طیف را در نظر می‌گیرند: بزرگسالان، کودکان و معلولان ویلچر نشین. در برخی نقاط در کنار آبخوری حتی ظرف آبی هم برای حیوانات و پرندگان تعبیه می‌شود.

۰۳ پیاده روهای منتهی به حرم در حالت عادی خود شلوغ و پرتردد هستند، چه برسد به اینکه پارک خودرو هم بخشی از این مسیر را بگیرد و مزاحم تردد عابران باشد؛ حالا اگر میان این جمعیت عبوری، فرد روشن دل یا معلولی باشد، یقین بدانید که وی تردد راحتی نخواهد داشت.

به پهنه روز
عصای سفید

گزارشی از موانع پیش روی روشن دلان و معلولان
در رسیدن به حرم

پیاده‌روهای
نامهربان

